

то. То си бъше подало главицата навънъ и разтваряше сънливо човката си.

Човѣкътъ съ дървения кракъ изведенажъ се зарадва, засмѣ се,

и прошѣпна:

— Благодаря ти, Боже, детоми проводи другарче — една жива душица, съ която да посрещна Новата година!

А. Карадийчевъ

КАКЪ ТЕ ЧАКАХЪ!...

Какъ те чакахъ, какъ те чакахъ,
дѣдо Коледа, да спрешъ
и предъ малката ни кѫща
свирица да ми дадешъ...

Съ свирчица да си засвиря
рано, рано при зори,
та да скокнатъ, заиграятъ
и снѣжинкитѣ дори.

Какъ те чакахъ, но напусто
цѣла ноќь не съмъ заспалъ,
пакъ край насъ си миналъ бѣрзо,
пакъ въ съседитѣ си спрѣль...

Дали малката ни кѫща
верѣдъ снѣга не си позналъ?
Мойта свирчица защо ли
пакъ на другого си далъ?...

Калина-Малина